

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Annales Episcoporum Slesvicensium

Cypraeus, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1634

Capvt III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64615)

CAPVT III.

NVNC ad Episcopum Nicolaum redeundum est. Is anno 1210. ijs, quæ sui muneris essent, & ad religionem spectarent, occupatus, Pontificem Romanum, de quibusdam controuersijs, & causis in consilium adhibet, ne conscientiam suam, rebus non satis intellectis, oneret ac violet: cui Pontifex singulis ad trutinam expensis & ponderatis, respondet. Causæ autem hæ sunt, de quibus Pontifex consultus fuit. Si Sacerdos in vnâ diœcesi Ecclesiam possideat, domicilium autem in aliâ diœcesi ratione sui patrimonij habeat, ibiq; delictum committat, vtrum ab Episcopo eius loci, vbi patrimonium habet, ob delictum commissum iudicari, & puniri debeat, præsertim in causis, quæ beneficij vel officij priuationem exposcunt, vel ab Episcopo eius diœcesis, vbi delictum commissum est. Ad eam quæstionem ita respondet Pontifex: *Episcopum in cuius Diœcesi deliquit, de crimine cognoscere & iudicare posse; sed ab Episcopo, cuius Ecclesiæ præest, executionem rei indicatæ faciendam.* Altera quæstio hæc est, cuius explanationem Nicolaus petit. Quod cum semel in Decimarum solutionem Laici consenserint, neque poenâ excommunicationis adduci possint, vt soluant, vtrum auxilium brachij secularis impetrare liceat, & in primis Regis, eosq; ad decimas soluendas compellere: cum absque eo, sine sanguinis effusione compelli, & ad solutionem adigi non possint. Pontifex ad ea ita respondet, *aquum esse, & liberum, Regis implorare auxilium, vt qui ad defensionem bonorum, & vindictam facinororum,*

roforum, gladium gerat. Et siquidem eam ob causam duriter in eos animaduersum fuerit, id eorum peruicaciæ, contumaciæ, & obstinationi imputandum esse. Tertium de quo Pontifex consultus respondit, hoc est; cum Episcopus excommunicatos sepulturâ & cœmiterio prohibere non possit, quòd anathema pro nihilo habeant: & defunctorum cognati & necessarij, interdicto spreto, vi & violentiâ, corpora mortua in loco consecrata & religiosa inferant, & sepulturæ tradant, eaque polluant, quâ ratione huic malo occurrendum sit. Pontifex rescribit, & hoc consilij dat: Cœmiteria aspersione aquæ consecratæ vel benedictæ solenniter purganda, & reconcilianda esse, ad eum morem, qui in dedicationibus Ecclesiarum passim receptus sit. Postremò, ne in visitationibus videatur sumptuosior, quærit Nicolaus Episcopus, vtrum procuraciones postulare possit, vbi non visitaueit. Cui Pontifex hoc consilij dat, non postulandas procuraciones, nisi personaliter officium visitationis ipse Episcopus impendat & administret, eumq; vt fratrem meminisse debere, gregem sibi à Deo commissum esse, super quo semper excubare & vigilare debeat, extirpando vitia, & virtutes plantando. Et de eâ re sibi rationem in iudicij diuini districto examine, coram tribunali Dei reddendam, qui vnique secundum merita sua dignam mercedem rependat. Idem statutum inuenitur in c. 2. & 3. de censib. & exactionib. in 6. sicut & quod suprâ pag. 22. insinuaui de S. Anschario. Nam (in c. omnis qui. 7. q. 1. statuitur, vt exul Episcopus propter hostium persecutionem, in alienam, vbi versatur, sedem vacantem cooptetur Episcopus.